

[Prieme.]

Lovforslagets Bestemmelser ramme Kontrakter, som allerede er indgaaet, og som først udløber efter et Aars Forløb.

Hele Lovforslaget bygger jo paa de faglige Udvalg, paa Nævnene og særlig paa det i § 20 omhandlede Lærlingeraad. Om dette Raad vil jeg gerne sige, at jeg vilde finde det rimeligt, at de to særligt erhvervsuddannede sagkyndige Personer, den ene repræsenterende Haandværk og Industri — og det mener man skal være Direktøren for den tekniske Undervisning —, og den anden repræsenterende Undervisningen — og det mener man skal være Direktøren for Handelsskoleundervisningen —, i Stedet for at være tilfornordnede blev Medlemmer af Lærlingeraadet. Efter de Bemærkninger, den højtærede Minister har gjort ved Fremsettelsen, tror jeg i Virkeligheden ogsaa, at Ministeren vil give mig Ret i, at dette Raad bør være sammensat af saa sagkyndige Personer som overhovedet muligt, og at det derfor vil være rigtigt, at saavel Direktøren for Handelsskoleundervisningen som Direktøren for den tekniske Undervisning bliver Medlemmer af Lærlingeraadet. Jeg vil gerne tilføje, at jeg vil finde det rimeligt, at Formanden for Lærlingeraadet bliver udnævnt paa samme Maade, som det er fastsat paa andre Omraader under denne Lovgivning — hvis man da ikke, hvad jeg vilde se paa med større Sympati, lod Raadet vælge Formanden ud af sin Midte —, nemlig at han vælges af den faste Voldgiftsret. Ud fra den højtærede Ministers Fremsettelsestale og Ønske om at gøre Ret og Skel til alle Sider maa jeg endvidere finde det rimeligt, at dette Lovforslag bliver forelagt de forskellige Erhvervsorganisationer til Udtalelse. Jeg vilde finde det rimeligt og betryggende, naar Ministeren nærer de Forventninger, han nærer, til det Lovforslag, han her har forelagt, at man da af de paagældende Erhvervsorganisationer udbad sig en Udtalelse om deres Stilling til det.

Jeg skal i øvrigt ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, sige, at jeg gaar ud fra, at vi i det Udvalg, der bliver nedsat, faar Lejlighed til at drøfte saavel de Ting, jeg her har fremført, som andre Ting, jeg mener der kan være Tale om at ændre og rette i det foreliggende Lovforslag. Selv om jeg jo maa erkende, at den højtærede Socialminister ved sin Maade at vurdere anderledes politisk indstillede paa, en Maade, der kom til Udtryk, da han fornylig tillagde mit Parti, at vi var interesseret i at opretholde Arbejdsløsheden, selvfølgelig i høj Grad vanskeliggør et sagligt Samarbejde,

vil jeg alligevel sige, at vi fra vort Partis Side er villige til i det Udvalg, der bliver nedsat, at medvirke til en saglig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Den ærede sidste Taler udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag en ret skarp Bepjældselse over for Handelsministeren, fordi Ministeren ikke var nærværende her i Tinget, og antydede, at man af denne Fraværelse kunde udlede en Mangel paa Hensyntagen til den Sag, der i Dag er til Behandling her. I den Anledning skal jeg oplyse, at den højtærede Handelsminister er optaget af Forhandlingerne i Landstinget angaaende et af ham dér fremsat Lovforslag.

Jeg tager ligeledes Anledning til at gøre opmærksom paa, at i Anledning af en Afstemning i Øjeblikket i Landstinget er den højtærede Socialminister en kort Stund fraværende fra Tinget her, men han repræsenteres saalænge af den højtærede Indenrigsminister.

Rager: Nærværende Lovforslag om Lærlingeforholdet bygger jo paa Bestræbelsen for her i Landet at opretholde Mesterlæren, som der er Tradition for herhjemme, og som har ført til gode Resultater, og det er ganske klart, at naar Lovforslaget bygger paa dette, og naar man er klar over, at der altsaa kræves et privat Initiativs Medvirken for, at Lovforslagets Hensigt kan føres igennem, saa maa Forholdet blive dette for os, at vi maa afveje, hvorledes vi kan formulere de forskellige Regler og Betingelser, saaledes at Hensigten opfyldes. Det vil ikke være rigtigt, det vil ikke være fornuftigt, det vil ikke føre til Maalet, hvis vi stiller saadanne Betingelser op for Antagelse af Lærlinge og for deres Uddannelse, at vi derigennem kommer ud i den Situation, at Mestrene ikke ønsker at antage Lærlinge, og lige saa lidt kan det nytte, at vi viser fra os Opgaven at beskytte den i Forholdet svagere Part, nemlig Lærlingen, i tilstrækkelig høj Grad, for saa vil det nemlig føre til, at ingen Værger eller Forældre ønsker, at deres Børn skal søge Oplæring ad den Vej, i alt Fald ikke saa længe andre Veje til Uddannelse og Levebrød maatte være farbare. Derfor bliver vor Opgave i Virkeligheden at søge og finde den gyldne Middelvej, men naturligvis huskende paa, at en Lovgivning fra Statens Side altid gaar ud paa at beskytte den svagere Part; den stærkere skal nok sørge for sig selv.

Fra dengang vi havde Lovforslagets Forgænger til Behandling her for 4—5 Aar siden, kan jeg huske, at da jeg havde talt, sagde nu afdøde Folketingsmand Pitzner'